

Ročník XIV.

Štvrtá Veľkonočná nedeľa – Dobrého pastiera (A) 11.mája 2014

týždeň 20.

Ján Adamus

Moje ovce počúvajú môj hlas

Ježiš povedal: „Moje ovce počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou. Ja im dávam večný život. Nezahynú nikdy a nik mi ich nevytrhne z ruky. Môj Otec, ktorý mi ich dal, je väčší od všetkých a nik ich nemôže Otcovi vytrhnúť z ruky. Ja a Otec sme jedno.“

Známy cestovateľ rozprával, ako raz večer stretol na osamelej horskej ceste mladého človeka, ktorý podľa oblečenia bol pastierom. Mal vážnu a ustarostenú tvár a na otázku cestovateľa, kam ide tak na noc, odpovedal: Stratilo sa mi jahniatko a chcem ho hľadať. Cestovateľ šiel s ním. Neprehovorili ani slova, lebo pastier sústredene niečo sledoval. Odrazu hlasno vykrikoval, ľahol si, pritisol ucho k zemi a pozorne počúval. Po chvíli vstal. Tvár mu žiarila šťastím a povedal: Začul som ho. Potom sa vybral určitým smerom a o malú chvíľu sa vrátil s jahniatkom na pleci.

Povieme si: To bol dobrý pastier! Dnešné evanjelium nám však predstavuje ešte lepšieho a dokonalejšieho pastiera. Je ním sám Ježiš Kristus, ktorý vedie svoje stádo na najlepšie pastviny – do neba.

Ježiš v podobenstve použil obraz pastiera, aby mu všetci dobre rozumeli, veď Palestína bola krajinou pastierov a stád. Aby zdôraznil svoj záujem o nás, vyhlasuje sa za dobrého pastiera. Takýto obraz Ježiša Krista je známy už od prvopočiatkov Cirkvi. Nájdeme ho v katakombách, v najstarších chrámoch, na cintorínoch, ale aj v našich domácnostiach a v modlitebných knižkách. Tento motív sa stal aj námetom pre maliarov, sochárov, básnikov a iných umelcov.

Možno nám napadne otázka: Akými vlastnosťami má vynikať dobrý pastier?

V prvom rade je to obetavá láska. S láskou chráni stádo, a ak je treba, položí zaň aj svoj život. Tým sa odlišuje od nájomníka, ktorý má ovce prenajaté a nezáleží mu na nich. Keď uvidí prichádzať vlka, uteká od stáda. Ježiš svoju lásku k ovciam potvrdil aj konkrétnym skutkom, keď obetoval za svoje stádo život. Obetoval sa jeden za všetkých, aby svojou smrťou zničil našu smrť a svojím zmŕtvychvstaním obnovil nám život.

Dobrý pastier má vynikať milosrdenstvom. Všimli sme si, ako sa muž z príbehu správal k stratenej ovci? Zobral ju milosrdne, s láskou a bez výčitiek na plecía. Aj Ježišovi sa stratí ovca – hriešnik. Ale má stále otvorenú cestu k nemu a keď ju nájde, Ježiš mu milosrdne odpustí. Potvrdil to aj slovami: V nebi je väčšia radosť nad jedným hriešnikom,

ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.

Už vieme, že dobrý pastier vyniká obetavou láskou a milosrdenstvom. Tieto vlastnosti Ježiš dáva aj pokračovateľom jeho učenia – kňazom. Najmä vy, starší, by ste vedeli rozprávať, ako vám tu mnohí kňazi s láskou slúžili, ohlasovali Božie slovo, vysluhovali sviatosti a sväteniny. Ako trpezlivo vyučovali náboženstvo a vstepovali vám pravdy viery. S akým milosrdenstvom sa k vám skláňali a odpúšťali vám v Božom mene hriechy, s akou radosťou vám podávali sväté prijímanie a slúžili sväté omše. Ale iste by ste vedeli rozprávať aj o ich chybách, ktorých sa dopustili. To je vlastne prirodzené, veď kňaz vysviackou neprestal byť človekom, ale naopak, človek sa v ňom ešte viac hlási so všetkými slabosťami a neduhmi. Ľahko sa môže stať, že kňaz klesne. A čo vtedy je treba robiť? Treba mu pomôcť, veľa sa zaňho modliť a obetovať. Tu nepomôže nadávanie, ohováranie, preklínanie či písanie anonymov. Tu pomôže naozaj iba modlitba a obeta. Kňaz je poslaný samotným Kristom a iste sa snaží konať svoju službu ako najlepšie dokáže a vládze. Ľahké je sa na neho sťažovať, ale keď sa spýtate ľudí, či sa za svojho kňaza modlia, iba záporne pokrúčia hlavou a často poznamenajú: Za takého sa budem modliť?! Tu je však treba spomenúť starú známu pravdu: Akých kňazov si vymodlíme, takých budeme mať.

Misionár pokrtil starého Číňana. Po krste sa ho spýtal, čo najviac obdivuje na Ježišom učení. Starec odpovedal: Je tam veľa krásy. Ale najviac na mňa vplýva obraz Dobrého pastiera. Najviac na mňa zapôsobil jeho láska a milosrdenstvo.

V našich seminároch sa pripravujú na svoje povolanie budúci pastieri, ktorí sa majú naplniť láskou a milosrdenstvom. Vybrali si najťažšie povolanie, o ktorom ani netušia, čo všetko im prinesie - koľko sebazaprenia, pokory a trpezlivosti budú v živote potrebovať. Pripravuje sa tam aj pastier, ktorý raz bude pôsobiť v tejto farnosti a bude taký, akého si vymodlíte.

Nech je dnešná nedeľa dňom modlitieb za tých, ktorí sa pripravujú na kňazskú službu, za tých, ktorí ju už dostali, ale aj za tých, ktorí odišli na večnosť. A prosme aj za deti, ktoré cítia v sebe Ježišovo volanie, aby keď dospejú, dokázali povedať: **Áno, Pane, tu som...**

*Úbohý som a veľmi trpím,
nech Tvoja ruka, Pane,
pomôže!*

*A budem piesňou
chváliť Tvoje meno
a velebiť ho
vd'aky vzdávaním.
To zaľúbi sa Bohu
väčšmi ako býk,
či junec s rohami
a s mocnou raticou.*

*Nech vidia pokorní
a potešia sa,
ožije srdce tých,
čo Boha hľadajú.
Vyhovie chudobnému
Hospodin a nepohŕda
ani svojim väzňom.
Chváľte Ho, zem i nebesia,
more i všetko,
čo sa hýbe v ňom!
Boh na pomoci bude Sionu,
vystavia mestá zeme Júda
a budú bývať tam
a navždy bude ich,
potomstvo Jeho sluhov
zdedí ju
a bývať budú v nej tí,
čo Ho milujú.*

*Ó Hospodine, zachráň ma!
Ponáhľaj sa mi, Bože,
na pomoc!
Nech do krvi sa zapýria,
že na život mi siahli, na dušu,
nech s hanbou tiahnu
odo mňa tí,
čo sa tešia z môjho nešťastia!
Nech stud ich všetkých zaleje,
ako mi vravia, ukazujúc: Aha!*

Na ten prvý piatok nikdy nezabudnem. Ako zvyčajne, bol som spovedať chorých na filiálke, zostávalo prejsť ešte jednu ulicu. Zabočil som, zaparkoval auto a vybral sa k domu. Zamyslene som stlačil kľučku na bráne. Prekvapilo ma, že bola otvorená, lebo zvyčajne som musel zvoniť. No nevenoval som tomu pozornosť. Zatvoril som bránu a pokračoval ku vchodovým dverám, ktoré boli z druhej strany domu. Okamih, keď som prešiel za roh, sa mi navždy vryl do pamäti. Na schodoch sedel – obrovský pes. V jeho pohľade sa na sekundu zablýsklo prekvapenie a potom jasný odkaz: „Je po tebe!“

V tej istej sekunde som všetko pochopil: toto nie je ten správny dom! Pomýlil som si ulicu – musel som zabočiť o jednu skôr! Tá železná brána, ktorou som vošiel, sa len podobala na tú, do ktorej som mal ísť. Nikdy predtým by som neveril, že v reverende možno tak rýchlo utekať. Ten skok cez bránu, ktorú nebolo kedy otvárať, by mi závidel aj Sergej Bubka. Roztrhol som si talár a pristál na kapote svojho auta. Bolo mi to však jedno pri pohľade na beštiiu, ktorá sa na mňa pozerala spoza plotu s výrazom sklamaní nad obedom, čo ušiel z taniera.

Sú okamihy, keď si človek uvedomí, aké dôležité je nepomýliť si bránu. Spomenul som si na to pri čítaní evanjélia tejto nedele. „Ja som brána,“ hovorí Kristus. Ak sa chceme dostať do nebeského kráľovstva, musíme vojsť správnou bránou. A tou je jedine on, Boží Syn. Všetky ostatné, nech sa tvária akokoľvek podobne, sú cestou, na konci ktorej čaká „beštia“: diabol, z ktorého moci – na rozdiel od psa – nebude šanca uniknúť. Životne dôležité je spoznať Krista – aby sme sa pri vstupe do večnosti tragicky nepomýlili.

Samotné poznanie však nestačí. Na otvorenie brány treba kľúč. Pozrite sa na kľúče, čo máte so sebou. Moderná doba sa snaží zmenšiť ich počet: niektoré veci vieme otvoriť pomocou kódov alebo kariet. Aj tieto novodobé „kľúče“ však vedú spôsobiť starosti. Koľko rozličných hesiel nosíte v pamäti? Alarm v robote, pin do telefónu, heslo do bankomatu, prístup na internet, e-mail, Facebook, Skype... Stačí vynechať jedno číslo – a máme problém. Ešte horšie je, keď heslo nepoužívame a po čase ho zabudneme.

Čosi podobné hrozí v duchovnom živote. Evanjelium nestačí zachovávať „zhruba“. Kľúčom do večnosti je snaha žiť podľa neho takpovediac do bodky a do písmena. Praktizovať ho denne, aby sme nezabudli jeho obsah a nenamýšľali si, že na vstup postačí jedna kapitola. „Nevypadlo“ z nášho života niektoré z Božích prikázaní? Čo by sme si mali „zopakovať“, aby sme raz nezostali vymknutí pred nebeskou bránou?

Martin Kramara

Zastupovanie: V čase mojej neprítomnosti ma bude zastupovať vdp. Ján Jakúbek z farnosti Báhoň. Na neho sa obráťte v prípade zaopatrovania chorých alebo vybavenia pohrebných obradov. (tel.:033 6455334)

Dnešná neďeľa: Dnes, na neďeľu Dobrého pastiera je zbierka na seminár. Nech Vám Pán odmení Vašu štedrosť.

Stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí: Bude v neďeľu 18.5. po druhej sv. omši. Účasť rodičov - aspoň jedného, je nutná. Veľmi je potrebné, aby sme sa už konkrétne dohodli ohľadom slávnosti prvého sv. prijímania.

Či už to bolo na školskom výlete, alebo v smrteľne vážnej vojrovej situácii, povzbudenie a pomoc vždy prišli od veselého kamaráta. Človek naplnený radosťou a optimizmom zhromažďuje okolo seba všetkých ostatných. Najobľúbenejší nie je najlepší športovec ani najmúdrejšia hlava, ani najúspešnejší muž činu. Prečo sa však všetci zhromažďujú vždy okolo veselého človeka? Prečo ho počúvajú pozornejšie ako učiteľa? Prečo sa v jeho blízkosti cítia dobre? Pretože potrebujú práve to, čo ponúka - veselú myseľ! Bez radosti sa nič nedarí. Kto chce tvoriť, plnohodnotne žiť, pomáhať, musí byť veselý a oddychnutý. Kto chce dávať, nech dáva s radosťou. „Veselého darcu Boh miluje,“ (2 Kor 9, 7) hovorí apoštol Pavol. Aj vo Svätom písme sa často vyskytuje slovo radosť: Boh je našou radosťou, Pán dáva radosť, akú svet nemôže dať, a evanjelium sa volá radostné posolstvo. Kresťania by mali vyzeráť šťastnejší, to je častou výčitkou neveriacich. Keď sú kresťania mrzutí, neprívetiví, netrpezliví, keď sú ako tí, ktorí nikdy nepočuli o „veľkej radosť“, potom sa nemožno čudovať, že nie sú vierohodní. O sv. Františkovi Assiskom sa hovorí, že brata, ktorý sa kyslo tváril, pokarhal. Vraj je iba jedna príčina mrzutosti: keď nie sme s Bohom zadobre. Jeho napomenutie je aktuálne i dnes: „Ak je to tak,“ povedal sv. František, „chod' a usporiadaj si svoje veci s Bohom. Ale nás mrzutou tvárou neobťažuj!“

Ivan Šulík „Láskavo a milosrdne“

Sväté omše v štvrtom Veľkonočnom týždni - (A)

12.V. pondelok

18:00 *Nebude*

13.V. utorok

18:00 *Za Ľ Máriu Plevčikovu (30 dní od smrti)*

14.V. streda

18:00 *Nebude*

15.V. štvrtok

18:00 *Nebude*

16.V. piatok

18:00 *Za Ľ Štefana a Annu Kulifajových a dcéru Annu*

17.V. sobota

08:00 *za Ľ Antona a Apolóniu Ochabových*

Upratovanie kostola č.d. 354 - 387

18.V. 5.Veľkonočná neďeľa

08:00 *Za Ľ Jozefa a Annu Baxových a za Ľa Ludovíta*

Lektori: Vráblová M., Macáková E.

10:00 *Za farníkov*

Lektori: Hrdlovičová K., Setnická G.

14:00 *Posvätný ruženec, Litánie*

Liturgický kalendár

12.V. pondelok Sv. Nerej a Achilej, mučeníci, Sv.Pankrác, mučeník

13.V. utorok Panna Mária Fatimská

14.V. streda Sv. Matej apoštol - **sviatok**

15.V. štvrtok Sv. Žofia, panna a mučenica

16.V. piatok Sv. Ján Nepomucký, kňaz a mučeník

17.V. sobota Sv. Paschal Baylonský

Slovo na dnes

so svätým Levom Veľkým

Lepší spôsob poznania

Ježišovo vystúpenie do neba, neznamenalo, že Ježiš zanechal svojich učeníkov. Boli pozdvihnutí k pravdiviejšiemu a lepšiemu spôsobu poznania Ježiša Krista.

Milovaní, keď sa Syn človeka a Syn Boží vrátil k sláve Otcovej veleby, dosiahol lepšiu a svätú slávu. Bol nevýslovne bližšie božskej prirodzenosti, keď bol vzdialenejší našej ľudskej prirodzenosti. Lepšie formovaná viera nás potom privádza bližšie k Synovej rovnosti s Otcom a nemusíme sa dotknúť Kristovho tela, ktorým je Kristus nižšie než Otec. Prirodzenosť osláveného tela ostala a viera veriacich sa chce dotknúť Jednorodného, ktorý je rovný s Otcom. Nedotkli sa ho však telesnými rukami, ale duchovným chápaním.

Preto keď Mária Magdaléna (ktorá predstavuje Cirkev) bežala dotknúť sa nášho Pána, povedal jej: „Nedotýkaj sa ma, veď som ešte nevystúpil k Otcovi“ (porov. Jn 20, 17). To znamená: „Nechcem, aby si ku mne prišla ako k ľudskému telu alebo aby si ma spoznala telesnými zmyslami. Zoznámim ťa s vyššími vecami. Pripravujem pre teba väčšie skutočnosti. Keď vystúpim k Otcovi, spoznáš ma dokonalejšie a opravdivejšie, lebo sa dotkneš toho, čoho sa teraz nemôžeš dotknúť, a uveríš tomu, čo nevidíš.“

Oči učeníkov sledovali, ako Pán vystupuje do neba, a pohľad mali upriamený nahor. Dvaja anjeli v žiarivom rúchu zastali pri nich a povedali: „Mužovia galilejskí, čo stojíte a hľadíte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol od vás vzatý do neba, príde tak, ako ste ho videli do neba dochádzať“ (Sk 1, 11). Týmito slovami sa všetky deti Cirkvi naučili veriť, že Ježiš Kristus príde viditeľne v tom istom tele, v ktorom vystúpil do neba. Naučili sme sa nepochybovať, že všetko je podriadené tomu, ktorému anjeli slúžili už od Jeho narodenia. Ako anjel zvestoval Panne Márii, že Kristus sa počne z Ducha Svätého, tak hlas nebeských bytostí spieval pastierom, že sa narodil z Panny. Poslovia z neba i prví, ktorí svedčili, že vstal z mŕtvych, a anjeli predpovedali, že v tele príde súdiť svet. Mali by sme teda urobiť záver, že veľké mocnosti prídu spolu s Ním, keď príde súdiť, veď mnohé mu slúžili, keď bol súdený.

Myšlienky k modlitbe

„Nechcem, aby si ma spoznala telesnými zmyslami. Zoznámim ťa s vyššími vecami. Dotkneš sa toho, čoho sa teraz nemôžeš dotknúť, a uveríš tomu, čo nevidíš.“

Všetko je podriadené tomu, ktorému anjeli slúžili už od jeho narodenia.

Ježiš Kristus príde viditeľne v tom istom tele, v ktorom vystúpil do neba.

Zapamätajte si

Nedotýkali sa ho telesnými rukami, ale duchovným chápaním.

Námety na konanie

Práve teraz - pod sviatostnými znakmi krstu a Eucharistie - vaše zmysly vnímajú to, čo dokážu spracovať. Tieto znaky vám zjavujú Boha, hoci sa zdá, že vám ho skrývajú pred očami. Boh vám prostredníctvom sviatostnej milosti, ktorú budete dostávať po celý život, bude rozširovať schopnosť hľadieť na neho. Bude vás pripravovať na slávu,

ktorú vaše oči predtým nevideli a ani nemohli vidieť, vaše uši to predtým nepočuli a ani nemohli počuť. Uvažuje o týchto znakoch, ďakujte Bohu za ne, ale žite pre deň, keď túto slávu uvidíte.

Scot Hahn Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Tieto rady čítaj pomaly.

Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom.

Spytovanie svedomia

- 235 Spytovanie svedomia. Naša každodenná práca. Účty, ktoré nikdy nezanedbáva ten, čo vedie obchod. A či môže byť nejaký obchod dôležitejší, než je získanie večného života?
- 236 Pri spytovaní svedomia vystríhaj sa nemého diabla, čo ti zväzuje jazyk.
- 237 Skúmaj sa pomaly a statočne. Nie je to hádam tak, že tvoja neodôvodnená namrzenosť a smútok pochádzajú z nedostatku odhodlania pretrhnúť jemné, no konkrétne putá, ktoré ti zákerne a príťažlivo nastražila tvoja žiadostivosť?
- 238 Všeobecné spytovanie svedomia je ako obrana, zvláštne spytovanie je útok. To prvé je brnenie, to druhé ostrý meč.
- 239 Pohľad na minulosť. Máš nad ňou nariekať? Nie, to nemá zmysel. Poučiť sa z nej - to prináša ovocie.
- 240 Pros o svetlo. Dožaduj sa ho; až kým sa nedostaneš ku koreňom, aby si mohol použiť tú útočnú zbraň, ktorou je zvláštne spytovanie svedomia.
- 241 Zvláštne spytovanie svedomia máš priamo zamerať na získanie určitej čnosti, alebo vykorenenie tvojej hlavnej chyby.
- 242 Ako nesmierne veľa dlžím Bohu za to, že som kresťan! Keď som si uvedomil, koľko možností odvdáčiť sa a splatiť tento dlh som premrhal, rozplakal som sa bolesťou lásky. „*Mea culpa!*“ Je správne, že uznávaš svoje dlhy, avšak nezabúdaj, ako sa splácajú: slzami a skutkami.
- 243 „Qui fidelis est in minimo et in majori fidelis est“ - kto je verný v najmenšom, ten je verný aj vo veľkom. Tieto slová svätého Lukáša ti ukážu koreň tvojich omylov. Spytuj si svedomie!
- 244 Reaguj! Počúvaj, čo ti vraví Duch Svätý: „*Si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique*“ - keby ma potupil nepriateľ, zniesol by som to... Ale ty... „*tu vero homo unanims, dux meus, et notus meus, qui simul mecum dulces capiebas cibos*“ - ty, môj priateľ, môj apoštol, čo si sadáš k môjmu stolu a požívaš so mnou sladké a lahodné pokrmy!
- 245 V dňoch duchovnej obnovy má byť tvoje spytovanie hlbšie a obsažnejšie než pri obvyklom spytovaní večer. Ak nie je, strácaš veľkú príležitosť na nápravu.
- 246 Vždy zakonči svoje spytovanie úkonom Lásky - bolesťou z Lásky - za seba, za hriechy všetkých ľudí... A uvažuj, s akou otcovskou starostlivosťou odstránil Boh prekážky z tvojej cesty, aby si o ne nezakopol.

Josemaria Escrivá „Cesta“

Príbeh na uzdravenie duše

USPORIADANIE SVETA

Vedca trápili problémy, ktoré sužujú svet. Rozhodol sa teda nájsť spôsob, ako ich zmierniť.

Trávil dlhé dni v laboratóriu a hľadal odpovede na svoje pochybnosti. Raz vkročil do jeho kráľovstva sedemročný syn. Túžil oteckovi pomôcť s prácou.

Vedca jeho príchod trochu znervóznel. Požiadal preto chlapca, aby sa išiel hrať inde. No keď videl, že ho len tak ľahko z miestnosti nedostane, chcel ho niečím zabaviť.

Vyťahol časopis, v ktorom bola vložená mapa sveta. Presne to potreboval. Rozstrihal mapu na rôzne veľké kusy a podal ich synovi.

„Keďže rád lúštiš rébusy, teraz ti dám mapu sveta rozstrihanú na kusy. Skús ich úplne sám zložiť dohromady.“

Vedec počítal s tým, že chlapec si nad úlohou bude lámať hlavu najmenej desať dní. Bolo to však inak. Po niekoľkých hodinách počul synčekov vážny hlas.

„Oci, oci, už to mám! Zložil som mapu.“

Otec synovi najskôr neveril. Predsa nie je možné, aby vo svojom veku dal dohromady mapu, ktorú nikdy nevidel.

Nedôverčivo zdvihol oči od svojich poznámok. Bol si istý, že sa to takému malému dieťaťu v takom krátkom čase nemohlo podariť.

Na svoj údiv však našiel mapu kompletnú. Všetky kusy ležali na svojom mieste.

Ako je to možné? Ako to chlapec dokázal? Spýtal sa teda ohromene svojho synčeka:

„Chlapče, veď ty nevieš, ako svet vyzerá... Ako sa ti to podarilo?“

„Oci,“ odpovedal syn, „nevedel som, ako vyzerá svet, ale keď si mapu vyťahoval z časopisu, tak som si na druhej strane všimol mužskú postavu. A tak som kusy otočil a začal skladať ľudskú postavu, pretože tú poznám. Keď som dal dohromady telo muža, otočil som ho a uvidel, že som zároveň zložil mapu sveta.“

- **Aj ja mám možnosť prispieť k usporiadaniu sveta...**
- **Najskôr by som mohol zmeniť...**
- **Ešte nie je neskoro na rozlúštenie nejakého rébusu v mojom srdci...**

José Carlos Bermejo „Príbeh na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Judášov bozk

„Jeho zradca im dal znamenie: „Koho pobožkám, to je on; toho chyťte!“ (Mt 26, 48)

Ježiš si vybral Judáša za jedného z Dvanástich. Aj on ako ostatní mal zvestovať evanjelium. Od začiatku až do konca s ním zaobchádza ako s ostatnými apoštolmi. Ešte aj

vo chvíli zrady ho nazve priateľom, tak ako ho nazýval predtým. Judáš zostáva pre neho priateľom.

A on? Hoci už počul strašné slová varovania, predsa Ježiša zradza. A k zrade pridáva ešte hanebnú pohanu bozkom. Aká zvrátená dohoda - označiť Ježiša nepriateľom znakom lásky!

Ježiš nevyslovil nad zradcom jediné slovo pohrdania. Strpel jeho objatie i bozk. Je to jediný prípad pobožkania Ježiša na tvár zaznamenaný v evanjeliu. Zostal navždy zaznačený ako „Judášov bozk“.

Bozk zrady bol zároveň posledným bozkom, ktorý dostal Ježiš pred svojou smrťou. Po tomto bozku ho ľudia budú už len biť a týrať. Prečo bol Ježiš zradený takým zvráteným spôsobom?

Ľudia zrádzajú ľudí priamo - vykričia a znemožnia človeka v novinách. Iní použijú nôž alebo revolver. No zrádzať bozkom? To je zvláštna zákernosť! Prezrádza mimoriadny úpadok duše. Bozk je prejavom oddanosti. Ak vyjadruje zradu, znamená to pokorenie všetkého ľudského. Judášov bozk sa stal jedným z najopovrhovanejších činov.

Judášov bozk sa ujal v dejinách. Najväčší zradcovia Krista sa tvária ako jeho priatelia. Chvália Cirkev, no vždy nasleduje „ale“. Potom už prichádzajú výpady - a nakoniec zrada bozkom.

Judáš sa stal zradcom obľudných rozmerov. Možno si neuvedomil dosah svojho činu. Ako je to s nami? Nesúďme. Skôr sa snažme pochopiť, čím je hriech a kam smeruje - je zradou. Možno nebudeme hrať nikdy úlohu veľkých zradcov. Možno budeme zrádzať malými bozkami. Vlažnosťou.

Ľahostajnosťou. Neláskou. Mlčaním, keď treba hovoriť. Strachom z posmechu. Kritikou namiesto svedectva. Krčením pliec, keď by sme mali pomôcť. A nepriatelia budú zatiaľ Krista zväzovať povrazmi.

Zmocnili sa ho

„Koho hľadáte?... Ja som!“ (Jn 18, 4-5) Agónia úzkosti pominula. Všetko je už za Ježišom

- i strach, i neistota. Kyvadlo sa preklopilo na druhú stranu

- na stranu pokoja a pevnosti. Ježiš bude odteraz ako diamant. „Šimon Peter mal meč. Vytasil ho, zasiahol ním veľkňazovho sluhu a odňal mu pravé ucho. Ale Ježiš Petrovi povedal: „Schovaj meč do pošvy!“

Peter mal dobrý úmysel a odvahu. Mýlil sa však vo výbere prostriedkov. Ježiš napravil jeho chybu. Povedal: „Azda nemám piť kalich, ktorý mi dal Otec?“

Meč a kalich v protiklade. Meč dobýja víťazstvo prelievaním krvi. Kalich ho dobýja prijatím utrpenia. Spôsob, ako získať duše, nie je pre Ježiša netrepezlivosť násilníkov, ale trepezlivosť svätosti.

Kalich, o ktorom hovorí Ježiš, to nie je utrpenie, ktoré mu spôsobuje Judáš, pripravujú Židia, Pilát a Herodes. To je kalich ktorý mu dáva Otec.

„Chytili Ježiša, zviazali ho a priviedli...“ Ježiš sa nebráni. Uzdravil poraneného Malchusa, ktorého Peter udrel mečom. Proti zajatiu sa však nebráni. Len poukáže na trápnosť postupu nepriateľov. Načo taká mobilizácia? Načo toľké stráže, keď ho mohli ľahko zajať v chráme, kde verejne učil?

Keď apoštoli videli, čo sa deje, ušli. Ušiel aj prvý apoštol, dezignovaný pápež. Bude sa musieť stať niečo veľké, aby sa z týchto zbehov stali hrdinovia a mučeníci. A stane sa!

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku